

jiným účelům chráněným unijním právem, zejména základními svobodami SFEU a Listinou základních práv Evropské unie jakož i Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod?

(¹) Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317

(²) Úř. věst. L 403, s. 18

Žaloba podaná dne 28. září 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-470/10)

(2010/C 328/34)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. França a I.V. Rogalski, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Portugalská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 56 SFEU a z článků 5 až 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (¹) tím, že zachovala požadavek registrace a akreditace portugalskými orgány jakéhokoli dočasného poskytování služeb ze strany právníků specializovaných na patentové právo Společenství právoplatně usazených v jiném členském státě, a tím, že prováděla kontrolu profesní kvalifikace právníků specializovaných na patentové právo Společenství, jež se přemísťují do Portugalska, a to i v případě dočasného poskytování služeb;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Sporná portugalská právní úprava brání právníkům specializovaným na ochranné známky a patentové právo Společenství právoplatně usazeným v jiném členském státě vykonávat jejich činnost právních zástupců před Instituto Nacional da Propriedade Industrial (INPI) v Portugalsku, když se přemísťují do Portugalska za účelem poskytování služeb zákazníkům usazeným v posledně uvedeném členském státě, pokud předtím nesložili zkoušku za účelem akreditace nebo uznání ze strany uvedeného Institutu.

(¹) Úř. věst. L 255, s. 22.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Salzburg (Rakousko) dne 28. září 2010 — Martin Wohl a Ildiko Veres v. Magistrat der Stadt Salzburg, další účastník řízení: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Věc C-471/10)

(2010/C 328/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Martin Wohl a Ildiko Veres

Žalovaný: Magistrat der Stadt Salzburg

Další účastník řízení: Finanzamt Salzburg-Stadt

Předběžné otázky

Je potřeba přílohu X seznamu uvedeného v článku 24 Aktu o přistoupení Maďarské republiky k Evropské unii: Maďarsko (1. volný pohyb osob) (¹), Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 846-848 vykládat v tom smyslu, že poskytnutí maďarských pracovníků do Rakouska nelze považovat za vysílání pracovníků a že vnitrostátní omezení zaměstnávání maďarských/slovenských pracovníků v Rakousku jsou v tom případě platná také pro maďarské/slovenské pracovníky poskytnuté maďarskými podniky (u nichž jsou řádně zaměstnání) do Rakouska?

(¹) Úř. věst. 2003, L 236, s. 846

Žaloba podaná dne 29. září 2010 — Komise v. Maďarsko

(Věc C-473/10)

(2010/C 328/36)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a B. D. Simon, zmocněnci)

Žalovaná: Maďarská republika

Návrhová žádání žalobkyně

1) Určit, že Maďarská republika tím, že

nezaručila nezávislost přidělování vlakových tras železničním podnikům, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 3 a přílohy II směrnice 91/440/EHS ⁽¹⁾ v platném znění, jakož i z čl. 14 odst. 2 směrnice 2001/14/ES ⁽²⁾;

nezaručila nezávislost zpoplatnění železničních podniků, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 3 a přílohy II směrnice 91/440/EHS v platném znění, jakož i z čl. 4 odst. 2 směrnice 2001/14/ES;

nezaručila finanční rovnováhu manažerů infrastruktury, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/14/ES;

nemotivovala manažery infrastruktury snižovat náklady spojené s poskytováním infrastruktury a míru přístupových poplatků, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 2 směrnice 2001/14/ES;

nezaručila, aby poplatky za minimální přístupový balík a za traťový přístup k servisním zařízením byly stanoveny na základě nákladů přímo vynaložených na provoz vlaku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 3 směrnice 2001/14/ES;

nezavedla systém motivující železniční podniky a manažery infrastruktury k minimalizaci poruch a zvyšování výkonnosti železniční sítě, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 směrnice 2001/14/ES;

uložit Maďarské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Cílem směrnic 91/440/EHS a 2001/14/ES je zaručit železničním podnikům spravedlivý a nediskriminační přístup k železniční infrastruktuře. V zájmu dosažení tohoto cíle uvedené směrnice stanoví, že subjekt poskytující služby železniční dopravy nemůže přijímat rozhodnutí související se stanovením vlakových tras a přidělováním kapacity musí být pověřen nezávislý

orgán. Pokud by železniční podnik byl pověřen řízením dopravy, vedlo by to nezbytně k soutěžní výhodě, neboť při plnění úloh souvisejících s řízením dopravy musí mít podrobné informace o službách poskytovaných železničními podniky, jejich objemu a čase poskytování.

Tato žaloba je mimo jiné odůvodněna i tím, že v Maďarsku je řízení dopravy zajišťování subjekty, jež poskytují služby železniční dopravy, což je porušením ustanovení uvedených směrnic.

Řízení dopravy nelze kvalifikovat jako provozování infrastruktury, jež nezahrnuje stanovení vlakových tras či přidělování kapacity, neboť řízení dopravy se nezbytně podílí na rozhodovacím procesu souvisejícím se stanovováním vlakových tras či přidělováním kapacity. Jednak manažer dopravy musí být seznámen s rozhodnutími o přidělení kapacity, aby mohl řídit dopravu, a jednak v případě narušení dopravy či v naléhavé situaci musí přijmout nezbytná opatření vedoucí k obnovení dopravy podle plánu, což nezbytně vede k novému přidělení kapacity sítě a volných vlakových tras.

Tím, že v Maďarsku železniční podniky vystavují podrobné vyúčtování poplatků za používání železniční infrastruktury, je porušením zásady nezávislosti řízení dopravy. Vzhledem k tomu, že tato podrobná vyúčtování odkazují nezbytně mimo jiné na služby využité železničními podniky, jakož i na jejich objem a čas, kdy byly použity, poskytují soutěžní výhodu podnikům, které je vystavují.

Kromě nesplnění požadavku nezávislosti stanovení vlakových tras Maďarská republika rovněž nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnic 91/440/EHS a 2001/14/ES, tím, že:

— nestanovila podmínky zajišťující finanční rovnováhu manažerů infrastruktury,

— nepřijala opatření motivující manažery infrastruktury snižovat poplatky za přístup k síti a provozní náklady,

— nepřijala prováděcí opatření zajišťující uplatňování zásady přímých nákladů při určování poplatků za traťový přístup k servisním zařízením, a

— nezavedla systém opatření motivujících železniční podniky a manažery infrastruktury k minimalizování poruch a zvyšování výkonnosti železniční sítě.

(¹) Směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404).

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. října 2010 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. července 2010 ve věci T-571/08, Spolková republika Německo v. Evropská komise

(Věc C-475/10 P)

(2010/C 328/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze, J. Möller a N. Graf Vitzthum, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— Spolková vláda navrhuje zrušit usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 14. července 2010 ve věci T-571/08, Spolková republika Německo v. Evropská komise,

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Předmětem tohoto kasačního opravného prostředku je usnesení Tribunálu, kterým tento jako nepřipustnou odmítl žalobu účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek podanou proti nařízení poskytnout informace, které bylo vydáno Komisí dne 30. října 2008 v rámci řízení o státní podpoře ve prospěch Deutsche Post AG (dále jen „DPAG“).

Komise napadeným rozhodnutím nařídila, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek má poskytnout informace o veškerých nákladech a výnosech DPAG za období od roku 1989 do roku 2007, přestože privatizace DPAG, v rámci níž byla provedena většina vytýkaných transferových plateb, byla uzavřena již v roce 1994. Namísto toho, aby vyjasnila právní předběžnou otázku, která období musí být skutečně zohledněna, Komise bez ohledu na s tím spojené náklady, požadovala nejprve informace týkající se výnosů a nákladů DPAG za celé období od privatizace až do současnosti. Tímto postupem Komise nepřiměřeným způsobem zatížila účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek a dotčený podnik.

Je nutno, aby Soudní dvůr zásadním způsobem vyjasnil otázku, zda Komise skutečně může členskému státu v rámci řízení o státní podpoře v libovolném rozsahu uložit poskytnout informace, aniž by podléhala bezprostřední soudní kontrole. Pokud by bylo správné právní posouzení Tribunálu, že tento druh rozhodnutí není možné soudně napadnout, musely by členské státy a dotčené podniky vždy nejprve vynaložit značné — i finanční — náklady, aby příslušná nařízení splnily, přestože je považují za protiprávní. Krom toho existuje nebezpečí, že dojde k prozrazení obchodních tajemství, která pro řízení o státních podporách vůbec nejsou relevantní.

Napadené usnesení Tribunálu je z několika důvodů právně chybné.

Zaprvé Tribunál právně chybným způsobem vyložil pojem „napadnutelného aktu“ a nezohlednil judikaturu týkající se tohoto pojmu, když napadený akt zkoumal „na základě jeho obsahu“. Posouzení určitého aktu na základě jeho hmotně právních účinků je totiž relevantní pouze tehdy, pokud neexistuje rozhodnutí, které má již na základě své právní formy závaznou povahu. Vzhledem k tomu ale, že závaznost příslušného rozhodnutí Komise vydaného podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 vyplývá již z jeho právní formy, není nutný žádný další přezkum, zda toto opatření bylo podle vůle jeho autora zaměřeno na to, aby vůči účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek vyvolalo právní účinky.

Zadruhé Tribunál právně chybným způsobem posoudil předběžnost nařízení poskytnout informace tím, že s odkazem na judikaturu týkající se přípustnosti žaloby proti zahájení vyšetřovacího řízení podle práva hospodářské soutěže dospěl k právně chybnému závěru, že konečná povaha rozhodnutí je rozhodující i pro přípustnost žaloby podané proti dotčenému nařízení Komise poskytnout informace.

Zatřetí Tribunál právně chybným způsobem posoudil právní účinky nařízení poskytnout informace tím, že nezohlednil, že opatření má závazné právní účinky tehdy, jestliže do zájmů adresáta zasahuje prostřednictvím zásahu do jeho právního